

§ 9.

Til Justitsministeriet bevilges nedenstaaende 646,356 Rd. 54 f.

§ 10.

Til Ministeriet for Kirkes og Undervisningsvæsenet bevilges nedenstaaende 249,915 Rd. 55 f.

§ 11.

Til Forrentning af den Kongeriget særlig vedkommende Statsgjæld, i Henhold til Lov af 20de Juni 1850 om Udvæjningen af For-

skjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn, bevilges 52,500 Rd.

§ 12.

Til andre og overordentlige Statsudgifter bevilges nedenstaaende 426,776 Rd. 45 f.

§ 13.

De ved de tidligere Finantslove tagne Bestemmelser om Besparelser ved indtrædende Vacancer og lignende Forbehold skulle ogsaa være gjældende for Finantsaaret 1856—57.

II.

Udkast til Lov,

hvorved

Coloniernes indre Anliggender udgaae af Kongeriget Danmarks særlige Anliggender.

(Forelagt Folkethinget d. 3die Decbr. 1855).

Coloniernes — derunder indbefattet Grønlands — indre Anliggender skulle ikke henhøre til Kongeriget Danmarks særlige Anliggender.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Ved § 2 af den i Medfør af Kongelig Kundgjørelse af 2den October d. A. i Kraft traadte Grundlovsbestemmelse af 29de August næstforhen, om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849, ere Coloniernes indre Anliggender henførte til de for Kongeriget særlige, medens de i alt Øvrigt som Følge af den 22de Paragraph i Forsfatningsloven for det danske Monarchies Fællesanliggender henhøre under Fællesforsamlingen.

Det er derhos ved den 4de § i samme Grundlovsbestemmelse iblandt Andet fastsat, at til Kongeriget Danmarks særlige Indtægter og Udgifter høre alle de, der hidrøre fra eller vedkomme dets særlige Anliggender.

Maatte nu end disse Forskrifter kunne forstaaes saaledes, at nogen Deling af Coloniernes hidtil samlede Budget, som i de senere Finantslove er posteret under den Afdeling, som omfattede Monarchiets fælles Indtægter og Udgifter, ikke har været tilstigtet, men kun en Afskillelse af deres Administration med dertil hørende Lovgivning, som skulde henføres til Kongerigets særegne Anliggender, skjøndt dog ikke rettere, end at det med Nødvendighed ligger i Forholdets Natur, at den lovgivende Magt med Hensyn til en vis Administration og visse indre Anliggender ei kan affondres fra den Repræsentation, som deeltager i den disse Gjenstande vedkommende udgiftsbevilgende Myndighed, og at derfor en Sondring i administrativ Henseende tillige maatte medføre, at Alt, hvad der vedkommer Coloniernes indre Anliggender, udgif af det for Monarchiet fælles Budget og gif over til Kongerigets særegne Budget. Men en saadan Sondring af Coloniernes Budget, deels under det